

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 926: Ngõ Hào Tương Ứng Với Tánh Không Tịch

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 079)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Ngõ hào tương ứng với Tánh Không Tịch】

Không làm như vậy thì sẽ không tương ứng, đối với tánh đức liền không tương ứng. Những thiện pháp không tương ứng với tánh đức này, chính là điều mà Phật thường giảng trong kinh là “thiện pháp hữu lậu”. Chư vị hãy thử nghĩ xem, Phật giảng “hữu lậu”, thì chữ “lậu” chính là đại danh từ thay thế cho phiền não. Hữu lậu nghĩa là quý vị tuy tu thiện pháp, nhưng trong thiện pháp đó lại hàm chứa phiền não, nên không phải là thiện pháp thanh tịnh.

Thí dụ như phía trước có giảng về tu Lục độ; Lục độ là thiện, bổ thí là thiện pháp, trì giới là thiện pháp, nhẫn nhục là thiện pháp, cho đến thiền định, bát nhã đều là thiện pháp. Thế nhưng phiền não của quý vị chưa đoạn, thì những gì quý vị tu được gọi là thiện pháp hữu lậu, quả báo là được hưởng phước báo ở trong Lục đạo. Lời tôi nói đây, chư vị cũng phải nghe cho thật rõ ràng, đi hưởng phước báo trong Lục đạo thì trong Lục đạo có súc sanh đạo, có ngạ quỷ đạo; còn trong địa ngục đạo thì không có hưởng phúc, nơi đó toàn là chịu khổ chịu tội. Trong loài súc sanh cũng có loài được hưởng phúc, quý vị hãy xem những con thú cưng do người nước ngoài nuôi, chúng được hưởng phước. Trong súc sanh đạo có loài được hưởng phước là do đời trước chúng đã tu phước báo.

Trong ngạ quỷ đạo cũng có loài được hưởng phước; ở Singapore tôi cũng nhìn thấy rất nhiều loài quỷ có phước báo, tôi thấy chư vị thường hay cúng tế Đại Bá Công (*), đó chính là quỷ thần, là vị quỷ thần có phước báo. Biết bao nhiêu người đi bái lạy ông ấy, đi cúng tế ông ấy, ông ấy rất có phước báo, đó là đi vào trong quỷ đạo để hưởng phước rồi. Những điều này đều là do trong đời quá khứ tu Lục độ vạn hạnh, nhưng vọng tưởng, phân biệt, chấp trước vẫn chưa đoạn trừ, cho nên mới nhận được quả báo như vậy.

Vì vậy, việc tương ưng với tâm tánh không tịch là điều vô cùng quan trọng. Chính là sau khi làm [thiện sự] xong thì coi như không có chuyện gì, tuyệt đối không phân biệt chấp trước, tuyệt đối đừng cho rằng “tôi đã làm được bao nhiêu việc thiện rồi”, nghĩ như vậy là hồng bát, không được phép có cái ý niệm này. Nếu như không có ý niệm này, vọng niệm đã dứt bật, thì công đức mà quý vị tu tập, giống như đoạn trước đã giảng là “công bất đường quên” (công lao chẳng hề luống uổng).

Chú thích:

(*) **Đại Bá Công (大伯公)**: là danh xưng một vị thần linh rất được tôn kính trong tín ngưỡng dân gian của cộng đồng người Hoa tại Đông Nam Á (đặc biệt là Singapore, Malaysia). Vị trí và vai trò của Đại Bá Công tương đương với **Phước Đức Chánh Thần** hay **Thần Thổ Địa** trong văn hóa Việt Nam, chuyên cai quản đất đai, xóm làng và ban phúc lộc. Do thời điểm này Lão Hòa thượng đang giảng kinh tại Singapore, nên Ngài đã mượn hình ảnh vị thần quen thuộc tại địa phương để đại chúng dễ dàng liên tưởng.